

РЕШЕНИЕ

№ 2476

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светла Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **937** по описа за **2012** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение от 19.11.2011 г. по НАХД № 1075/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление № 9442-0003617/20.09.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 25, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, като съдът е намалил наложената имуществена санкция от 500 лв. на 200 лв.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа изложените в касационната жалба основания за отмяна на решението на районния съд.

Ответникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради

което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено, че на 21.04.2010 г. св. Д. и св. Д. - инспектори по приходите в ТД на НАП С. извършили проверка в магазин, стопанисван от [фирма], намиращ се в [населено място], [улица]. В обекта имало монтирано пос-терминално устройство за плащане чрез карти, както и регистрирано фискално устройство. Св. Д. съпоставила данните от двете устройства, прегледала касовата книга за дневни отчети на фискалното устройство и установила, че за плащане с банкова карта чрез пос-терминално устройство, извършено на 29.09.2009 г. за сума от 177 лева, не е издаден касов бон от фискалното устройство. Това плащане не било отразено в контролната лента на фискалното устройство. Свидетелят констатирала при проверката още такива случаи - общо 22. За проверката бил съставен констативен протокол.

Това, че за извършеното на 29.09.2009 г. плащане чрез пос-терминално устройство не е издаден касов бон, св. Д. приела за нарушение на чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.06 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС, за което съставила на 22.06.2010 г. срещу [фирма] Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 9942-0003617. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП № 9942-0003617/20.09.2010 г. на директора на ТД на НАП С. на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 500 лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.06 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Съгласно Заповед № ЗЦУ-28/06.01.2010 г. на изпълнителния директор на НАП, директорите на ТД на НАП имат право да издават НП за нарушения по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, а органите по приходите - АУАН за нарушения по Наредба № Н-18/13.12.2006 г. От правна страна районният съд е приел, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателката не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са основание за отмяна на обжалваното НП на формално основание, съответно които да са довели до ограничаване или нарушаване правото на наказаното лице на защита. АУАН и НП са издадени при съблюдаване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, в предвидената от закона форма, по предвидения от закона ред.

Срокът от 1 месец за издаване на НП е инструктивен, а не преклузивен и доколкото то е издадено в срок не по-голям от 6 месеца от съставяне на акта, то постановлението е редовно от формална страна и възражението в тази връзка не е прието от съда. Съдът не е приел и възражението, че е неясно коя е нарушената норма, доколкото от описанието в НП е видно, че се твърди, че са нарушени тези на чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.06 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

Относно материалната законосъобразност на НП районният съд е изложил мотиви, че жалбоподателят е сред лицата по чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.06 г. и е адресат на задълженията по чл. 25, ал. 1 от същата и чл. 118, ал. 1 ЗДДС и повече от неоснователно е възражението, че жалбоподателят не е имал задължението да издава

касов бон в случая.

Санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 3ДДС предвижда, че лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон) или наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане в/от експлоатация, или отчитане, или сервисно обслужване на фискалните устройства, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 ле., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 200 до 10 000 лв.

В конкретния случай по безспорен и несъмнен начин е установено, че за извършеното на 29.09.2009 г. плащане с банкова карта чрез пос-терминално устройство, извършено на 29.09.2009 г. за сума от 177 лева, не е издаден касов бон от фискалното устройство. По този факт и не се спори между страните. С оглед на това, съдът е счел, че по делото по безспорен и несъмнен начин се установява извършването на деянието от обективна страна от жалбоподателя - същият не е издал касов бон от намиращото се фискално устройство в обекта, каквото задължение му е вменено от разпоредбите на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и чл. 25, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.06 г. С поведението си жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на нарушението, което му е вменено, като нарушението е извършено чрез бездействие. Съдът е отчел, че именно жалбоподателят е отговорен за деянието, доколкото разпоредбата на чл. 185 ЗДДС изрично предвижда санкция за едноличните търговци, а и отделно такава за съответното физическо лице, което е следвало да издаде касовата бележка.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на едноличен търговец, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Решението на районния съд е правилно. Изложените в касационната жалба доводи, че плащането с банкова карта е изключено от обхвата на задълженията по чл. 25, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. и чл. 118, ал. 1 ЗДДС, са неоснователни. Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е получен друг данъчен документ. Съгласно ал. 2 на същия текст, фискалната касова бележка (фискалният бон) е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип, за което е заверено свидетелство за регистрация. Видно от цитираната уредба, издаването на касова бележка е задължително включително за случаите на плащане с банкова дебитна или кредитна карта.

Прилагането на чл. 118 от ЗДДС, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства (обн. ДВ, бр. 106/2006 г., изм. бр. 79/2007 г.). Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от посочената наредба, всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършването от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (ФУ), освен когато плащането се извършва по банков път. С оглед цитираните разпоредби и предвид приложените към делото доказателства, безспорно е установено

в производството пред административния орган и пред първата инстанция, че е налице нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. чл. 118, ал. 3 от ЗДДС, което подлежи на санкциониране на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на решението на районния съд и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.11.2011 г. по НАХД № 1075/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.